

**ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa**  
**6.Kbf.7/2013/6. szám**

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év október 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. október 9. napján kihirdetett KB.II.7/2012/11. számú ítéletét **megváltoztatja**.

**I.r. vádlottat** a kiszabott katonai büntetés helyett 150 (Egyszázötven) napi tétel - napi tételenként 1.000 (Egyezer) forint - pénzbüntetésre **ítéli**.

Az 150.000 (Egyszázötvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (Tíz) hónapi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetés, illetve az egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben az egy napi tétel pénzbüntetés helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

**II.r. vádlottal** szemben alkalmazott próbára bocsátás tartamát 1 (Egy) évre **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r., II.r., és III.r.vádlottak** vonatkozásában helybenhagyja.

**Indokolás:**

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. október 09. napján kihirdetett Kb.II.7/2012/11. számú ítéletével **I.r., II.r. és III.r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki egy-egy rb. a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért **I.r. vádlottat** szolgálati viszonyának megszüntetésére ítélte, **II.r. vádlottat** 2 (kettő) évre próbára bocsátotta, **III.r. vádlottat** megrovásban részesítette.

Az elsőfokú ítéletet a tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész **I.r. vádlott** tekintetében tudomásul vette, **II.r. és III.r. vádlottak** terhére azonban fellebbezést jelentett be pénzbüntetés kiszabása érdekében. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy a pénzbüntetés alkalmazásának mellőzése **II. és III.r. vádlottak** tekintetében törvénysértő. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a vádlottak terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyát, társadalomra veszélyességét, és a vádlottak által megvalósított hasonló jellegű

cselekmények elszaporodottságát. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a büntetési célok mindkét vádlott tekintetében csak pénzbüntetés kiszabásával érhetőek el.

**I.r. vádlott** a büntetés enyhítése, **II.r. és III.r. vádlottak** felmentésük érdekében jelentették be fellebbezésüket. A vádlottak védője védenccével egyezően jelentette be jogorvoslati nyilatkozatát.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.57/2013/1. számú átiratában a katonai ügyész által bejelentett fellebbezést módosítással tartotta fenn és a védelmi fellebbezések elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg az ítéleti tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Egyetértett a vádlottak cselekményének jogi minősítésével is, továbbá a szolgálatát erősen kifogásolható módon teljesítő I.r. vádlottal szemben kiszabott katonai büntetéssel. I.r. vádlott és védője által a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő mértékben II. és III.r. vádlott vonatkozásában a hasonló jellegű szolgálati bűncselekmények rendőri testületen belüli elszaporodottságát, ezért tévedett, amikor velük szemben intézkedés alkalmazását is elegendőnek találta. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság II.r. vádlottal szemben pénzbüntetést szabjon ki, III.r. vádlott vonatkozásában pedig a legenyhébb intézkedés helyett próbára bocsátást alkalmazzon. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak védője védenccéi érdekében bejelentett fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint a tényállás alapján véve felderítésre került, azonban úgy értékelte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe kellő súllyal az eljárás minden adatát. Álláspontja szerint az eligazító lap, amely alapján a vádlottak szolgálatukat ellátták, ellentmondó előírásokat tartalmazott, mivel álló és mozgó ellenőrzést is előírt, azonban nem volt egyértelmű, hogy azt a megjelölt Tesco parkolójában mikor kell végrehajtani. Csupán visszatérő ellenőrzést határozott meg, amely félreértésre adhatott okot. Véleménye szerint ezért nem róható II. és III.r. vádlottak terhére, hogy szolgálatuk során ezen a helyen tartózkodtak, mivel ez volt a részükre meghatározott ellenőrzés legfontosabb része, figyelemmel az ott elkövetett bűncselekmények számára. Ugyanakkor az a hely, az épülő Lidl áruház, ahol az ellenőrzés időpontjában őket nem találták, a ... Rendőrkapitányság közelében található. Kérte továbbá védenccéi védekezésének elfogadását, mely szerint I.r. vádlott rosszulléte miatt ment haza. Álláspontja szerint védenccéi annyiban tévedtek, hogy ezt a tényt nem jelentették az ügyeletnek, arra engedélyt nem kértek. Kiemelte továbbá, hogy I.r. volt a járőrparancsnok, az általa használt gépjárműben volt a rádió, II. és III.r. vádlottakat pedig csak legfeljebb gondatlanság terheli a terhükre rótt bűncselekmény elkövetésében. Indítványozta, hogy I.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság pénzbüntetést szabjon ki. II. és III.r. vádlottak felmentését indítványozta az ellenük emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a bejelentett fellebbezésekre figyelemmel a Btk. 348. § (1) bekezdése alapján mindhárom vádlott vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. A másodfokú bíróság vizsgálta továbbá, hogy a vádlottak között nem merült-e fel olyan érdekellentét, amely alapján ugyanazon védő nem láthatta volna el a védelmüket. Ennek során megállapította, hogy a vádlottak lényegében egyezően terjesztették elő védekezésüket, érdekellentét közöttük ezért nem volt, ezért védelmüket ugyanazon védő is elláthatta, az eljárásból történő kizárására indok nem merült fel.

Az elsőfokú bíróság a vádlottakat kihallgatta, akik érdemi védekezést terjesztettek elő. E védekezésüket az elsőfokú bíróság ellenőrizte, és a tanúk vallomására figyelemmel nem fogadta el azt, hogy II. és III.r. vádlottak azon a helyen maradtak, ahol álló ellenőrzést kellett végrehajtaniuk a járőrlapon meghatározott időben. Figyelembe vette továbbá a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, és e bizonyítékok alapján mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. Bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége a logika szabályainak megfelelt.

I. és II.r.r. vádlottak a nyilvános ülésen bejelentették, hogy szolgálati viszonyuk időközben megszűnt, II.r.r. vádlott csatolta ezt aényt igazoló parancsról szóló másolatot, továbbá a bíróság rövid úton beszerezte I.r. **vádlottra** vonatkozó parancsot. A ... Megyei Rendőr-főkapitányság Vezetőjének 314/2042/2013. számú parancsa alapján megállapítható, hogy I.r. **vádlott** szolgálati viszonya 2013. június 30-án felmentéssel megszűnt, a ... Megyei Rendőr-főkapitányság ... vezetőjének 314-53/264/2013. számú parancsára figyelemmel pedig az, hogy II.r. vádlott szolgálati viszonya 2013. július 03. napján szűnt meg felmentéssel. A másodfokú bíróság továbbá megállapította, hogy a vádlottak vallomása, továbbá az iratok tartalma és a megállapított tényállás között ellentmondás van a tekintetben, hogy a vádlottak hol tartózkodtak az ellenőrzés időpontjában. Olyan adat nem merült fel az eljárás során, és azt az iratok sem támasztják alá kétséget kizáróan, hogy mindhárman I.r. **vádlott** lakására távoztak volna. Ennek megállapítása csak feltételezésen alapszik, bizonyítékokkal nem alátámasztott. Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint az ítélet tényállása e tekintetben pontosításra szorul.

A Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján, figyelemmel az előzőekben írtakra a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a közvetkezőkkel egészíti ki, illetve pontosítja az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását.

„I.r. **vádlott** szolgálati viszonya 2013. június 30-án, II.r.r. vádlott szolgálati viszonya 2013. július 03. napján felmentéssel megszűnt, jelenleg munkahellyel és jövedelemmel nem rendelkeznek.” Az ítélet 3. oldal 4. bekezdéséből mellőzi azt a megállapítását, hogy a vádlottak I.r. vádlott állandó lakhelyére mentek, e helyett azt rögzíti, hogy a vádlottak 2013. március 16-án előjárói engedély nélkül elhagyták a felállítási helyüket és ... városban közlekedtek.

E pontosított, illetve kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A II. és III.r. vádlottak felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése útján állapította meg tényállását. A vádlottak, illetve a védő a másodfokú eljárásban új tényre nem hivatkoztak, új bizonyítékot nem jelöltek meg és a másodfokú bíróság hivatalból sem tartotta szükségesnek további bizonyítási eljárás lefolytatását. II. és III.r. vádlottak és védőjük fellebbezése lényegében az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadta, amely a Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmára figyelemmel a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette cselekményüket a Btk. 348. § (1) bekezdésében írt szolgálatban kötelességszegés vétségének. A vádlottak ugyanis engedély nélkül elhagyták felállítási helyüket, ezzel megvalósították a bűncselekmény törvényi tényállásban írt nevesített elkövetési magatartást, a szolgálati hely önkényes elhagyását.

A másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a vádlottak cselekményének elbírálásakor hatályos büntető jogszabályok nem kedvezőbbek-e a vádlottakra nézve. Ennek során megállapította, hogy a 2013. július 01-jén hatályba lépett új Btk. 438. § (1) bekezdésében meghatározott kötelességszegés szolgálatban azonosan rendeli büntetni a vádlottak cselekményét, miként az 1978. évi IV. törvény 348. §-ában írt rendelkezés. Ezért a Btk. 2. §-ára figyelemmel a másodfokú bíróság II. és III.r. vádlottak vonatkozásában a cselekmény elkövetésekor hatályos büntető jogszabályok alapján járt el. Ugyanakkor a másodfokú bíróság álláspontja szerint I.r. **vádlt** vonatkozásában az elbíráláskor hatályos jogszabályok - figyelemmel a kiszabható büntetés mértékére - enyhébb elbírálást tesznek lehetővé.

**I.r. vádlott** büntetésének enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság alaposnak találta.

Az I.r. vádlott szolgálati viszonya időközben megszűnt, ezért a vele szemben alkalmazott katonai büntetés oka fogyottá vált. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott előéletére, korábbi szolgálat teljesítésére figyelemmel intézkedés alkalmazásával a büntetési célok nem érhetők el, ezért a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását tartotta szükségesnek. A másodfokú eljárásban a katonai büntetés helyett pénzbüntetés kiszabása nem ütközik a Be. 354. § (4) bekezdésében írt súlyosítási tilalomba.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa I.r. vádlottal szemben az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és őt a katonai büntetés helyett 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdésére figyelemmel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 150 napi tételű pénzbüntetés áll arányban a terhére rótt cselekmény tárgyi súlyával. Figyelemmel arra, hogy I.r. vádlott jövedelemmel nem rendelkezik, ezért a pénzbüntetés mértékét a törvényi minimumban határozta meg. A másodfokú bíróság a vádlott személyi, jövedelmi viszonyaira figyelemmel a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján engedélyezte, hogy azt 10 hónapi részletekben fizesse meg, továbbá a Btk. 51. §-a alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint e büntetés alkalmas arra, hogy I.r. vádlottal szemben hatékonyan szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint II.r. és III.r. vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezés nem alapos.

Megállapítható, hogy II.r.r. vádlott szolgálati viszonya megszűnt, mely további enyhítő körülményként értékelendő. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vele szemben alkalmazott próbára bocsátás alkalmas a büntetési célok elérésére, nem szükséges azonban annak két évben történő meghatározása, ezért a másodfokú bíróság II.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás tartamát egy évre enyhítette.

III.r. vádlott a cselekmény elkövetésekor éppen hogy megkezdte rendőri szolgálatának teljesítését, lényegében I. és II.r. vádlottak hatására valósította meg azt, ezért a másodfokú bíróság - figyelemmel e nyomatékos enyhítő körülményre - egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, mely szerint a büntetési célokat a legenyhébb intézkedés, megrovás alkalmazása is megfelelően szolgálja. Az ő vonatkozásában ezért a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. október 4.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással I., II. és III.r. vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

, 2013. október 4.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Karácsonyi Gabriella  
tisztviselő